

Deklaracja zasad polityki inwestycyjnej Pracowniczego Funduszu Emerytalnego „Nowy Świat”

Zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1906 ze zm.) pracowniczy fundusz emerytalny może powierzyć, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1355 ze zm.), zarządzanie aktywami podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, a także posiada zezwolenie na wykonywanie tej działalności.

Na podstawie wymienionych przepisów i zgodnie z nimi Pracowniczy Fundusz Emerytalny „Nowy Świat” (Fundusz) z dniem 1 grudnia 2018 r. powierzył zarządzanie aktywami Funduszu Towarzystwu Funduszy Inwestycyjnych Energia S.A. (TFI Energia).

TFI Energia zostało wybrane przez Pracownicze Towarzystwo Emerytalne „Nowy Świat” S.A. (Towarzystwo) w drodze uchwały Rady Nadzorczej Towarzystwa (Uchwała Nr 24/VII/2018 Rady Nadzorczej Pracowniczego Towarzystwa Emerytalnego „Nowy Świat” S.A. z dnia 4 października 2018 roku w sprawie wyboru Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Energia S.A. jako podmiotu zarządzającego aktywami Pracowniczego Funduszu Emerytalnego „Nowy Świat” S.A.).

TFI Energia posiada stosowne zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności polegającej na zarządzaniu portfelami instrumentów finansowych, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

W wyniku przeniesienia zarządzania aktywami Funduszu do TFI Energia S.A. nie uległy zmianie dotychczasowe ogólne zasady zarządzania aktywami Funduszu, jak również została zachowana pełna ciągłość operacyjna.

I. Metody oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem

Proces oceny i zarządzania ryzykiem realizowany na poziomie ryzyka zarządzania aktywami („Portfelem”) PFE „Nowy Świat” obejmuje głównie następujące kategorie ryzyka:

- 1. Ryzyko rynkowe** - oznacza ryzyko poniesienia w ramach Portfela straty wynikającej ze zmian wartości rynkowych pozycji wchodzących w skład Portfela na skutek fluktuacji zmiennych rynkowych, takich jak stopy procentowe, kursy walutowe, ceny akcji.
- 2. Ryzyko kredytowe** oznacza ryzyko niewywiązania się drugiej strony umowy z przyjętych na siebie zobowiązań, w szczególności spłaty odsetek, czy wykupu obligacji. Szczególnym typem ryzyka kredytowego jest ryzyko kontrahenta związane z transakcjami zawieranymi poza rynkiem regulowanym.
- 3. Ryzyko utraty płynności** oznacza ryzyko ograniczonej możliwości zbycia określonych składników Portfela w założonym terminie i na warunkach zgodnych z polityką inwestycyjną, po cenie odzwierciedlającej ich wartość w księgach rachunkowych.
- 4. Ryzyko aktywne** oznacza ryzyko możliwości osiągnięcia przez Portfel niższej stopy zwrotu od przyjętego benchmarku ze względu na skład Portfela odbiegający od składu portfela tego benchmarku.

W ramach ww. kategorii ryzyk wprowadzone zostają następujące elementy kontroli i monitorowania poziomu ryzyka inwestycyjnego:

- 1) **limity inwestycyjne** - obejmują w szczególności dopuszczalne poziomy alokacji aktywów Portfela w klasy (rodzaje) aktywów, w szczególności alokacji w akcje i inne instrumenty o podobnym poziomie ryzyka, a ponadto limity koncentracji w pojedynczych emitentów lub grupy emitentów (branże).

W odniesieniu do części dłużnej Portfela stosowany jest limit duration¹ portfela.

W ramach zarządzania ryzykiem kredytowym ustanawiane mogą być limity zaangażowania w instrumenty emitentów o określonym ratingu nadawanym przez wyspecjalizowaną agencję ratingową lub wewnątrznie. Ponadto, stosowane są limity ekspozycji w określone rodzaje emitentów.

¹ Duration - średni ważony okres oczekiwania na wpływy środków pieniężnych z portfela obligacji. Jest to miara wrażliwości zmiany cen portfela obligacji w odniesieniu do zmian rynkowych stóp procentowych.

- 2) **odchylenia od benchmarku** - stosowanie benchmarku pozwala na monitorowanie poziomu ryzyka Portfela względem poziomu określonej stopy odniesienia (indeksu portfela referencyjnego).
- 3) **wewnętrzne procedury w ramach systemu zarządzania ryzykiem** - w ramach systemu zarządzania ryzykiem wyodrębnione zostały następujące poziomy kontroli ryzyka:
 - kontrola funkcjonalna realizowana wewnątrz Biura Zarządzania Aktywami Publicznymi oraz na poziomie Komitetu Inwestycyjnego, w skład którego wchodzi m.in. członkowie Zarządu TFI Energia (pierwsza linia obrony),
 - kontrola instytucjonalna realizowana przez działające w TFI Energia niezależnie Biuro Zarządzania Ryzykiem oraz Biuro Nadzoru Zgodności Działalności z Prawem (druga linia obrony),
 - niezależna kontrola procesu realizowana przez Biuro Audytu Wewnętrznego w ramach bieżących i okresowych audytów procesów zachodzących w TFI Energia (trzecia linia obrony).

II. Ogólne zasady alokacji środków Funduszu w papiery wartościowe.

1. Udział poszczególnych kategorii lokat w strukturze aktywów Funduszu nie może przekraczać limitów określonych w Ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz w Statucie Funduszu.
2. Struktura portfela określana poprzez ogólny udział akcji i instrumentów dłużnych w stosunku do wartości wszystkich aktywów powierzonych do zarządzania, zwana strategiczną alokacją aktywów, omawiana jest na wspólnych posiedzeniach osób reprezentujących TFI Energia w ramach Umowy oraz Rady Nadzorczej Towarzystwa. Posiedzenia odbywają się nie rzadziej niż raz do roku i zakończone zostają sporządzeniem w formie pisemnej odpowiedniego dokumentu.
3. W ramach nadzorowania przez Zarząd Towarzystwa polityki inwestycyjnej Funduszu w zakresie taktycznej alokacji aktywów dokonywane są wspólne posiedzenia osób reprezentujących TFI Energia w ramach Umowy oraz Zarządu Towarzystwa. Posiedzenia odbywają się nie rzadziej niż raz na pół roku i zakończone zostają sporządzeniem w formie pisemnej odpowiedniego dokumentu.
4. Inwestycje w lokaty typu certyfikaty inwestycyjne, jednostki uczestnictwa, a także tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania wymagają pisemnej zgody Towarzystwa.

III. Szczegółowe zasady alokacji środków Funduszu w papiery wartościowe.

1. Strategiczna alokacja aktywów

Zasady strategicznej alokacji aktywów Funduszu w instrumenty finansowe będące akcjami spółek publicznych (samodzielnie lub łącznie z prawami do akcji i/lub prawami poboru) zostają określone przez Radę Nadzorczą Pracowniczego Towarzystwa Emerytalnego Nowy Świat S.A. Rada nadzorcza określa w szczególności przedział zaangażowania w tą kategorię aktywów (nie więcej niż 40%). Dokonując wyboru strategicznej alokacji aktywów funduszu uwzględnia się przede wszystkim długoterminowe prognozy makroekonomiczne dotyczące stóp procentowych, inflacji, deficytu budżetowego, wzrostu gospodarczego.

2. Taktyczna alokacja aktywów

Taktyczna alokacja aktywów funduszu określa zasady alokacji aktywów w instrumenty finansowe w okresie jednego roku i dopuszcza odchylenie w wysokości plus 10 punktów procentowych od górnego końca przedziału wskazanego w strategicznej alokacji aktywów funduszu (ale w sumie nie więcej niż 40% aktywów Funduszu). O taktycznej alokacji aktywów decyduje analiza krótko- i średnioterminowych uwarunkowań rynkowych. Zarządzający mogą podjąć decyzję o taktycznej zmianie alokacji aktywów w przypadku pojawienia się nowych danych m.in. o wzroście gospodarczym, polityce pieniężnej NBP, inflacji, stopach procentowych, projekcie i wykonaniu budżetu państwa, podwyższenia bądź obniżenia prognoz parametrów ekonomicznych, wskaźników giełdowych, prognoz wyników spółek, dochodowości papierów dłużnych, poprawy bądź pogorszenia sentymentu na rynku krajowym i rynkach globalnych. Na decyzję może mieć wpływ sytuacja polityczna w Polsce i na świecie, przejściowy wzrost niepewności bądź ponadprzeciętny optymizm na giełdach i/lub na rynku długu, a także inne czynniki, które w krótkim i średnim horyzoncie mogą mieć wpływ na wyceny aktywów. Struktura Portfela, zarówno z punktu widzenia strategicznej jak i taktycznej alokacji aktywów Funduszu, będzie uwzględniać limity i ograniczenia wynikające z określonych regulacji prawnych, jak też z ewentualnych wymagań Towarzystwa.

3. Benchmark

Benchmark dla Funduszu określany jest w zależności od udziału akcji oraz instrumentów dłużnych ustalonych w ramach strategicznej alokacji aktywów Funduszu. Akcje w benchmarku reprezentowane są przez indeks WIG, natomiast dłużne instrumenty finansowe przez odpowiedni (w zależności od bieżących ustaleń odnośnie strategicznej alokacji aktywów) indeks składający się w ½ z indeksu polskich obligacji skarbowych TBSP.Index (Index Treasury BondSpot Poland obliczany przez BondSpot S.A.) oraz w ½ z indeksu opartego na WIBID 3M (Warsaw Interbank Bid Rate publikowany przez GPW Benchmark S.A.). Procentowy udział w benchmarku ww. indeksów, reprezentujących główne klasy aktywów, odpowiada udziałowi tych klas określonemu w ramach strategicznej alokacji aktywów.

4. Zasady alokacji środków w akcje

a) analiza fundamentalna

Podstawą przy wyborze akcji spółek jest analiza fundamentalna, która może obejmować następujące obszary:

- i) ocenę fachowości i wiarygodności kadry zarządzającej
- ii) strukturę i skład akcjonariatu
- iii) politykę informacyjną
- iv) analizę działalności operacyjnej spółki, ze szczególnym uwzględnieniem:
 - oferowanych produktów
 - bieżącego i prognozowanego popytu
 - konkurencyjności
 - pozycji na rynku
 - stopnia dywersyfikacji działalności
 - nowoczesności środków produkcyjnych
 - potrzeb inwestycyjnych
 - pozycji przetargowej
 - uzależnienia od regulacji prawnych i decyzji politycznych
 - ekspozycji na ryzyko walutowe.

Badanie ma na celu określenie mocnych i słabych stron spółki, szans i przewag związanych z działalnością operacyjną oraz analizę potencjału wzrostu.

- v) analizę finansową z uwzględnieniem:
 - analizy bilansu
 - rachunku wyników
 - rachunku przepływów pieniężnych
 - analizy wskaźnikowej
 - analizy potrzeb kapitałowych spółki i sposobów jej finansowania.

Badanie ma na celu określenie kondycji finansowej spółki. Jedną z istotniejszych kwestii jest oszacowanie prawdopodobieństwa nowych emisji kapitału.

W celu analizy akcji spółek (samodzielnie lub łącznie z prawami do akcji i/lub z prawami poboru) zarządzający może się odwoływać do analiz zewnętrznych danej spółki, rynku, sektora itp. W przypadku braku dostępu do opracowań zewnętrznych zarządzający sporządza własną analizę spółki.

b) analiza branżowa

Istotnym elementem analizy jest zbadanie branży w której funkcjonuje spółka. Kondycja branży w bardzo istotny sposób wpływa na bieżącą i potencjalną sytuację firmy. Spółki prowadzące działalność w branżach wzrostowych cieszą się większym zainteresowaniem inwestorów, co przekłada się na zwiększoną płynność i efektywność wyceny. Niemniej jednak również spośród mniej atrakcyjnych branż możliwe jest wyselekcjonowanie perspektywicznych spółek, o ile są to dobrze zarządzane i zyskowne podmioty. Analiza branżowa uwzględnia fazę cyklu, w którym znajduje się gospodarka.

c) analiza makroekonomiczna

Analizowana jest zarówno sytuacja makroekonomiczna w Polsce, jak i koniunktura globalna. Zarządzający przywiązują do tych badań szczególną wagę, ponieważ są one wykorzystywane tak we wspomnianym wcześniej procesie alokacji, jak i w wycenie fundamentalnej spółek. Warunki makroekonomiczne to główna determinanta zmniejszania bądź zwiększania zaangażowania na krajowym rynku przez inwestorów zagranicznych. Globalna koniunktura przekłada się na ceny

surowców, zmiany kursów walutowych, popytu tym samym pośrednio bądź bezpośrednio wpływając na wyniki poszczególnych spółek i zachowanie się papierów na giełdzie.

d) dywersyfikacja

Portfel budowany jest przy założeniu dywersyfikacji aktywów dokonywanej zarówno między branżami, jak i spółkami zgodnie z ograniczeniami określonymi w ustawie o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

e) płynność akcji

Fundusz utrzymuje odpowiedni poziom płynności portfela dostosowany do zobowiązań Funduszu, w szczególności w zakresie odkupień jednostek rozrachunkowych Funduszu. Dodatkowo, płynność części akcyjnej portfela Funduszu powinna umożliwiać sprawną implementację zmian odnośnie strategicznej alokacji aktywów Funduszu.

f) analiza techniczna

Analiza techniczna jest stosowana w ograniczonym zakresie. W niektórych przypadkach może być wykorzystywana przy wyborze momentu otwarcia lub zamknięcia danej pozycji.

5. Zasady alokacji środków w instrumenty dłużne

W części dłużnej portfela inwestycyjnego prowadzonego w ramach zarządzania aktywami Funduszu znajdują się przede wszystkim instrumenty emitowane przez Skarb Państwa, tzn.:

- bony skarbowe
- obligacje o oprocentowaniu stałym i zero-kuponowe
- obligacje o oprocentowaniu zmiennym
- obligacje indeksowane do inflacji

Ponadto, jako uzupełnienie portfela dłużnego, środki Funduszu mogą zostać ulokowane w inne instrumenty dłużne, w szczególności w obligacje i bony komercyjne emitowane przez przedsiębiorstwa i jednostki samorządu terytorialnego.

W zakresie doboru lokat w nieskarbowe instrumenty dłużne istotną przesłanką przy podejmowaniu decyzji jest ocena ryzyka kredytowego emitenta na podstawie zewnętrznych i wewnętrznych ratingów kredytowych.

Czasowo wolna gotówka będzie lokowana na rynku międzybankowym w postaci depozytów, przede wszystkim jednodniowych (over/night).

Papiery dłużne kupowane będą zarówno na rynku pierwotnym, jak i na rynku wtórnym.

Podstawowymi celami zarządzania częścią dłużną portfela Funduszu są:

- bezpieczeństwo zarządzanych aktywów
- rentowność mierzona stopą zwrotu - przy zachowaniu bezpieczeństwa i wymaganej płynności wybierane będą te instrumenty, które w ocenie zarządzających zapewnią najwyższą stopę zwrotu w założonym horyzoncie inwestycyjnym
- płynność dostosowana do charakteru inwestycji - inwestowanie w imieniu pracowniczych funduszy emerytalnych, ze względu na długi horyzont czasowy nie wymaga utrzymywania wysokiego stopnia płynności, jednak zbyt niska płynność zmniejsza szybkość reakcji na zmieniające się warunki rynkowe.

Papiery wartościowe będące w posiadaniu Funduszu przed dniem ich rozliczenia w KDPW mogą być przedmiotem zleceń, o ile są objęte systemem gwarantowania z funduszu rozliczeniowego KDPW.

Przy wyborze proporcji pomiędzy aktywami zainwestowanymi w poszczególne instrumenty dłużne, będą wykorzystywane analizy makroekonomiczne dotyczące gospodarki Polski, jak również globalne dane w zakresie wpływającym na rynek instrumentów dłużnych. Przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych wykorzystywane będą wewnętrzne i zewnętrzne materiały analityczne oraz inne wiarygodne źródła.

Za Pracowniczy Fundusz Emerytalny „Nowy Świat”:

Piotr Marczak
Prezes Zarządu
Pracownicze Towarzystwo Emerytalne
„Nowy Świat” S.A.

Marek Dul
Członek Zarządu
Pracownicze Towarzystwo Emerytalne
„Nowy Świat” S.A.

Warszawa, 08.01.2019 r.